

מ"ת 32683/12/21 - מדינת ישראל נגד משה יעיש, ישראל ויזל, יוסף חיים פנחס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 32683-12-21 מדינת ישראל נ' יעיש(עציר) ואח'

לפני מבקשים	כבוד השופט שמואל מלמד
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיטב דגן
	1. משה יעיש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן
	2. ישראל ויזל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פיני בסיס
	3. יוסף חיים פנחס (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רון רבי

החלטה בעניין משיבים 1 ו - 2

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם במסגרת תיק פלילי 32944-12-21.

כתב האישום

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיבים ביום 15.12.21 המייחס למשיבים עבירות של ייצור, הכנה והפרה של סם מסוכן, החזקת כלים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן: במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 7.3.21 קשרו הנאשמים קשר לבצע עבירה של גידול, ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן מסוג קנביס.

לצורך קידום הקשר ומימוש, ביום 7.3.21 שכר נאשם 3 דירה והנאשמים ציידו אותה בציוד לשם הכנת סמים מסוכנים (להלן: "המעבדה") הכולל בין היתר את הפריטים המפורטים בכתב האישום. בנסיבות

האמורות יצרו הנאשמים מעקף מאולתר בארון חשמל של המעבדה, באמצעות חיבור מערכת החשמל שלה ישירות אל קו ההזנה של חברת החשמל, באופן שאפשר צריכת חשמל מבלי שהדבר יירשם במונה המעבדה, בהיקף שימוש כולל ששוויו 87,316 ₪.

החל מיום 7.3.21 או בסמוך לכך, ועד ליום 5.12.21 גידלו, יצרו, הכינו והפיקו הנאשמים, בצוותא, במעבדה סם מסוכן מסוג קנביס, שלא כדין וללא היתר מאת המנהל.

ביום 5.12.21 החזיקו הנאשמים בצוותא, מעבדה סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 62.78 ק"ג נטו, שלא כדין וללא היתר מאת המנהל.

טיעוני בא כוח המבקשת

4. בדיון בפניי טען ב"כ המבקשת כי הדירה בה נתפסו המשיבים הוסבה כולה אך ורק לגידול סמים, לא מדובר בחדר בודד או חלק קטן מהדירה, ניתן להתרשם מכך באמצעות התמונות המופיעות בתיק. בנוסף טען כי לא ניתן לפספס את ריח הסמים העולה מן הדירה, עד כדי כך שאת הדירה גילו באמצעות אדם שהלך ברחוב והריח את ריח הסמים.

עוד טען ב"כ המבקשת כי הטיעון של ב"כ נאשם 1 לפיו הנאשמים נתפסו במקום ניטרלי כיוון שנתפסו מחוץ לדירה הינו לעג לרש, שכן העובדה היא שהמשיבים 1 ו-2 קפצו מהחלון האחורי לחצר של אדם אחר, לאחר שהשוטרים הזדהו בדלת כאנשי משטרה. לטענתו התנהגות מפלילה זו מרעה את מצבם של נאשמים 1 ו-2.

ראיות מחזקות נוספות- לטענת המשיב 1 סיפר בהודעתו כי זוהי הפעם הראשונה שלו בדירה, אך מנגד נצפה על ידי עיקוב שבוע לפני כן ביום ה-28.11.2021, ללא הסבר או סיבה להימצאותו, דבר זה מעיד כי הוא משקר בהודעתו.

בהקשר לאיכוני המשיבים 1 ו-2 טען ב"כ המבקשת כי החל מחודש מרץ 2021, מועד שכירת הדירה ע"י המשיב 3, מאותרים איכונים מרובים שלהם בקרבת הדירה על בסיס יומי ולמשך פרקי זמן ארוכים. לטענתו מארג הנסיבות הקיים בתיק מעביר את הנטל על הנאשמים שלא מתגוררים בקריית אוננו ושאינם עובדים שם.

בהקשר לטענת המשיב 1 לפיו למשיב 1 ישנו מנוי בחדר כושר בקריית אוננו, מבדיקה עולה שמה שהועבר לב"כ המבקשת מנוי זה הסתיים במאי 2021, המרחק בין חדר הכושר למעבדה הינו 1.9 ק"מ אווירי וכי האנטנה הסלולרית הממוקמת ברח' חבצלת 2 רחוקה אף יותר מחדר הכושר. עוד טען כי במידה ובעתיד תועלה גרסה קוהרנטית ביחס להימצאותו בחדר הכושר, המבקשת תבדוק זאת.

בקשר למשיב 2 טען ב"כ המבקשת כי הוא טען בחקירתו שהוא עובד כשליח בדואר, טענה זו לטענת ב"כ המבקשת אינה מתיישבת עם איכוני הסטטיים במשך שעות ארוכות בקרבת דירת הסמים, לטענתו התנהלות סטטית זו אינה מאפיינת מי שעוסק בשליחויות.

עוד טען כי מניתוח האיכונים ניתן לראות כי המשיבים 1 ו-2 נמצאים בדירה, גם ללא נוכחות המשיב 3.

טיעוני בא כוח המשיב 1

5. בדיון בפניי טען ב"כ המשיב 1 כי המשיב 1 טוען כי אין ראיות לכאורה בעניינו, לטענתו היה בדירה ופגש את המשיב 3 בנסיבות חברתיות. לא היה לו מושג מה היה בדירה. עוד טען כי בהודעתו השנייה במשטרה של המשיב 1 הטיחו בו החוקרים את המיוחס לו בכתב האישום, בנוסף הטיחו בו החוקרים כי ישנם איכוני טלפון סלולרי במסגרתם המשיב 1 נצפה בדירה ששימשה כמעבדת הסמים, ב"כ המשיב 1 כי שאלת האיכון לא נחקרה כראוי ולא ניתן למשיב 1 הזדמנות לתת הסבריו לעניין. בדיון טען ב"כ המשיב 1 כי במרחק של כ-300 מ' מהמעבדה ישנו חדר כושר שהמשיב 1 מניו אליו.

ב"כ המשיב 1 טען בפניי כי המשיב 3 הוא זה שלוקח אחריות וטוען כי המקום שלו, הוא שכר אותו וגידל בו את הסמים. בנוגע למשיב 1 ישנה תפיסתו ביום המעצר בשטח סטרילי ברור, החשד קשור בהתנהגותו כשניסה להימלט לכאורה.

ב"כ המשיב 1 טען כי דו"ח התובנות הקיים בתיק אינו מספק, חד ממדי, ואינו מספק נתונים רלוונטיים מנתוני מחקרי התקשורת. עוד טען כי ברשימת חומרים נרשם כי מחקרי התקשורת חסויים וכי לא קיבל מהמאשימה את דיסק מחקרי תקשורת. עוד טען ב"כ המשיב 1 כי המשך החזקת החומרים תחת חיסיון פוגעת פגיעה אנושה במשיב 1 וביכולתו של ב"כ המשיב 1 להציג את התמונה המלאה לבית המשפט.

ב"כ המשיב 1 טען כי בנוגע לתצפית שנעשתה שבוע לפני מעצרו של המשיב 1, לא מצוין פרק הזמן של אותה תצפית. במסגרת הדו"ח נטען כי נצפה המשיב 1 באזור, נכנס לגוש בניינים שהוא אינו המעבדה הנמצאת ברח' שטרן 30, וכי הוא לא נכנס לגוש הבניינים הספציפי הזה, ויתרה מזאת אינו נצפה נכנס למעבדה.

בשלב זה הפנה ב"כ המשיב 1 לפס"ד בהליך ע"פ 10365/08 במסגרתו קבע בית המשפט העליון כי גם כאשר ישנם איכוני סלולר המצטרפים לראיות פורנזיות, אזי אין הם יכולים לחזק, כאשר אין ראיות. עוד טוען כי גם שתוקה, בטח כאשר ישנה בקשה מהמשטרה לחקור את החשוד, אינה יכולה לחזק את האין ראיות, אלא רק להצטרף לעניין רציני, מרכזי ומהותי שניתן לקבוע שיש בו ראיות נוספות.

טיעוני בא כוח המשיב 2

6. בדיון בפניי טען תחילה ב"כ המשיב 2 כי אינו מסכים שישנן ראיות לכאורה, אך גם במידה וייקבע שישנן כאלה, נדרש לשחרר את המשיב 2. טען ב"כ המשיב 2 כי בית המשפט העליון קובע בפסיקה שהכלל הינו שנדרש לקבוע מעצר כאשר ישנה חזקה סטטורית שמקימה מסוכנות כמו בעבירה של גידול וסחר, ויש לשחרר רק במקרים חריגים. יחד עם זאת טוען ב"כ המשיב 2 כי קובע בית המשפט העליון כי כאשר מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, וללא מעורבות במעשים נדרש להתחשב בכך, לטענתו המשיב 2 מואשם בכתב האישום כמבצע בצוותא, ובכל מבצע בצוותא ישנת רמות שונות של מבצעים והאחריות בין כל אחד שונה, לטענתו כאשר האחריות נמוכה נדרש להתייחס לכך במסגרת החריגים.

עוד טען ב"כ המשיב כי בבש"פ 8640/20 אפיין בית המשפט העליון בין סוגי הסמים, וזאת על אף שפקודת הסמים המסוכנים אינה מבצעת חלוקה שכזו. לטענתו ישנו הבדל בין סוגי הסמים המסוכנים. כן טען כי בכל הקשור למשיב 2, כי אין תצפיות או ראיה הקושרת את משיב 2 לעבירת גידול הסמים. לטענתו אין טביעות אצבע שלו, ואין DNA. בנוסף טען כי מבחן המבצע בצוותא אינו מתקיים בעניינו. לצד זאת טען כי אין למשיב 2 מפתחות למקום, נכון שהוא היה במקום אך זה נעשה במסגרת חברית, שכן לא רק שמדובר באנשים שהם חברים שנים רבות, אלא מדובר גם במשפחה. הנאשם 2 הינו גיסו של הנאשם 1. עוד טען כי מפגשים חבריים אלו מתקיימים לא רק במקום אלא במקומות נוספים, בשעות רבות, היה ניתן לאמת זאת באמצעות האיכונים במידה והיו מעוניינים בכך.

בהקשר לאיכונים טוען ב"כ המשיב 2 כי מדובר במרחק של כ-400 מטר, טווח המכיל מקומות רבים נוספים שיכל להיות בהם, ומדובר בעניין נסיבתי שאינו מצדיק השארתו במעצר. ב"כ המשיב 2 טוען כי בריחתו של המשיב 2 התקיימה לאור כך שישנם אנשים שלא רוצים להיתקל במשטרה ובורחים. לטענתו לא מדובר באדם שראה שוטר וברח.

בהקשר לטענת המאשימה ניתן היה להריח את הסמים טען ב"כ המשיב 2 כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי, נורמטיבי, נשוי, ואב לשני ילדים, אשר מעולם לא נגע או עישן סמים. בנוסף מטבע הדברים ריח הסמים עולה ולא יורד שכן המעבדה נמצאת בקומה העליונה בעוד הוא נתפס בסלון בקומה התחתונה. לטענתו המשיב 2 טוען כי לא הריח דבר.

ב"כ המשיב 2 טען בהקשר להתייחסותו של המשיב 2 לנתוני התקשורת והאיכונים כי נושא זה לא הוטח במשיב 2 בחקירתו, אלא הוצגה בפניו שאלה כללית. הוא מסביר את החלטתו של המשיב 2 לשמור על זכות השתיקה בהקשר זה לאור כך שמדובר היה בשאלות פחות מהותיות שנשאל ע"י החוקרת, לאור כך שהטיחה בו החוקרת דברים הקשורים לאשתו של המשיב 2, מה שהוציא אותו משלוותו והוביל להחלטה לשמור על זכות השתיקה.

דין והכרעה

7. כידוע, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

8. בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 **סובח נ' מדינת ישראל** (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עיזי נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

9. לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם. בראשית הדברים, יצוין כי המשיב 3 הודה בקיומן של ראיות לכאורה ולכן ההחלטה תתייחס רק למשיבים 1,2.

10. מדובר בתיק פשוט ראייתית. מחומר הראיות עולה כי מדובר בדירה ששימשה לגידול סמים ברח' יאיר שטרן 30א' קריית אונו (להלן "הדירה"). השוטרים הגיעו לדירה עם צו חיפוש ביום 05.12.21 בשעה 15.30 (מסומן בתיק מסמך יח'). על פי דוחות הפעולה המצויים בתיק. (מסומן בתיק מסמכים טז' ו- יד') המספרים למעשה את סיפור המעצר. השוטרים ראו את המשיב 3 מגיע לדירה, כאשר הרכבים של המשיבים 1,2 חונים במקום. הדירה ננעלת השוטרים מאזינים לרעש מהדירה. בשלב מסוים הושג שקט בדירה. השוטרים מחליטים להיכנס. השוטרים דופקים על הדלת אולם אין מענה מהדירה. השוטרים מחליטים להתפרץ לדירה במהלך זה המשיבים 1,2 בורחים מעל לחומת הפרדה לחצר השכן הסמוכה. שוטר שהיה ממוקם על גג הבית מבחין בבריחה (מסומן בתיק מסמך יא') מתריע בפני השוטרים והם נתפסים בכף ומוחזרים לדירה. עוד בתיק יש דוחות תיאור המעבדה וכן דוחות נוספים העוסקים בפעולות חקירה שבוצעו במעבדה. כמו כן, יש חומר ראיות רב הקשור בהקמת ותחזוקה המעבדה. כיוון שאין מחלוקת לקיומה של מעבדת סמים איני מוצא מקום להרחיב בעניין. אלא לקבוע כי יש די והותר ראיות לקיומה של מעבדת לגידול סמים.

11. עוד בתיק יש דוחות הקשורים באיכונים. מהדוחות עולה כי יש שתי אנטנות מאכנות האחת נמצאת במרחק 340

מטר מהדירה והשניה במרחק 344 מטר. (מסומן בתיק מסמך סח'). מדו"ח תובנות האיכונים עולה לגבי המשיב 1 שני איכונים בין 06.01.21 ועד 03.03.21 באיזור. מ- 07.03.21 ועד ליום 05.12.21 (יום המעצר) יש איכונים בתדירות גבוהה למשך מספר שעות באזור הכיסוי של האנטנה בטווח הדירה למשך מספר שעות. לגבי המשיב 2 בין 01.12.21 ועד 01.03.21 יש שני איכונים של המשיב 2 באזור. החל מ- 06.03.21 ועד 05.12.21 (יום המעצר) יש איכונים סדירים וממושכים כאשר בחלק מהאיכונים מדובר באיכונים למשך מספר שעות. עוד ניתן ללמוד כי האיכונים מצביעים על שהות המשיבים במקום מספר ימים רב במהלך כל חודש מדובר בעשרות שעות בהן שהו המשיבים באזור. בחלק מהמקרים נמצאים כלל המשיבים או חלקם ובחלק מהמקרים נמצא אחד מהמשיבים במקום. (מסומן בתיק מסמך עח').

12. השוטר אבניאלי ביום 30.11.21 כותב מזכר לפיו הוא מגיע למקום בין הדירות 34-36 והוא מריח חזק מאד של מריחואנה (מסומן בתיק מסמך ט').

13. במסגרת עיקוב (מסומן בתיק מסמך צא') אחר המשיב 1- בתיק קיים דו"ח עיקוב לפיו ביום 28.11.21 נראה המשיב 1 באזור הדירה בין השעות 13.51 ועד 14.54.

14. הודעת המשיב 1 מיום 05.12.21 שעה 22.46. טען כי בא לבקר חבר, שמע פיצוצים בדלת נלחץ וברח. (שורה 4). טען כי לא גידל דבר (שורה 20). לטענתו היה בדירה רק באותו יום (שורה 32). הודעת המשיב 1 מיום 07.12.21 שעה 13.40 שמר על זכות השתיקה.

15. הודעת המשיב 2 מיום 05.12.21 שעה 23.27. טען כי בא לבקר חבר ישבו בסלון, שמעו דפיקות לפתוח את הדלת, יצאו לחצר הדפיקות המשיכו נשמע להם קול ערבי ולכן ברחו לחצר ליד. (שורה 4) טען כי השוטרים פגעו בו פיזית בעקבות דין ודברים שהיה עם שניים מהשוטרים (שורה 8). עוד טען, כי לא הריח את ריח הסם (שורה 22). במהלך חקירה כלכלית נשאלו שאלות על בת זוג המשיב טען כי הוא נפגע ובנסיבות אלו, שמר על זכות השתיקה. הודעת המשיב 2 מיום 07.12.21 שעה 14.16, שמר על זכות השתיקה.

16. עד כה סקרתי את הראיות הרלוונטיות לצורך הדיון. אין ספק כי המשיבים שהו בשעת התפיסה בדירה בה הייתה מעבדה לגידול סמים. במסגרת החקירה של המשיבים הם הסבירו כי הגיעו למקום לצורך ביקור חבר. אולם עולות כמה תמיהות שהמשיבים 1,2 לא היסברו כלל ובחרו שלא להתייחס. **ראשית**, הימצאותם במקום - ההסבר כי באו לבקר חבר הוא הסבר בעייתי בהתייחס לעובדה כי לכאורה על פי גרסת המשיב 3 הוא נתפס בקומה העליונה בה הייתה המעבדה. המשיב 3 אף הודה כי במקום הקים וגידל מעבדה. תמונה מדוע יש להיפגש מפגש חברתי במעבדת סמים. במסגרת חקירת המשיב 2 (מיום 07.12.21 שעה 14.16, שורה 39 ואילך) נמצא כי בסלון היו ארגזים המכילים דשן, לא הייתה ספה, דבר זה תמונה עד מאד. מעבר לכך, מוזר אף יותר כי המשיבים 1,2 הגיעו לדירה לפני המשיב 3 ואף המתינו לו בדירה. המשיבים 1,2 נתפסו בורחים מהמקום כאשר הם מטפסים מעל גדר לשכנים. ההסברים לבריחה לא מסתדרים עם ביקור חברותי, כאשר המשיבים אינם יודעים כי במקום יש התנהלות פלילית. ההפך ההתנהלות של המשיבים ללא הסבר מניח את הדעת, יוצרת חשד כבד לשיתופם בהתנהלות הפלילית. כאשר כלל התמונה יוצרת חשש ממשי לכך שהמשיבים 1,2 לא הגיעו למפגש חברתי. יתרה מכך המשיב 2

טען בחקירתו כי שמע קולות דוברים ערבית. בטיעון בפני טענה זו נזנחה ונטען כי הוא ראה שוטר וברח שכן אינו רגיל במפגש שוטר אזרח. שינוי הגרסה וסוג הטענה היא מתמיעה מאד ואינה יוצרת אמינות לגרסת המשיבים וזאת בלשון המעטה.

17. **שנית, האיוונים** - אכן צודק ב"כ המשיב 1 כי האיוונים כשלעצמם אינם יכולים להביא להרשעה כראיה בודדת. אולם במקרה הנוכחי לא מדובר בראיה בודדת, אלא בראיה מחזקת. המשיבים לא התייחסו בחקירתם השניה אף ששניהם נשאלו לעניין הימצאותם בקרית אונו ובחרו לשמור על זכות השתיקה. זכותם של המשיבים לשמור על זכות השתיקה. אולם, מקום בו קיימת ראיה מפלילה ומשיב בוחר שלו להתייחס אליה הרי שהדבר ודאי בשלב הנוכחי בו אנו מצויים, פועל כנגדו. טענת המשיב 1 כי היה מנוי בחדר כושר בקריית אונו. מדובר בטענה כבושה ומעבר לכך לגופו של עניין המנוי שהוצג הוא עד לחודש מאי 2021, מצופה שאם היה הרבה בחדר הכושר בין 01.01.21 ל- 06.03.21 יקלט מידי יום או לפחות מספר פעמים בשבוע באנטנה לגביה בוצע האיוון, ולא כך הוא. יש רק שני איוונים דבר המעיד כי יתכן שלא היה בקריית אונו או שהאנטנה אינה מאכנת את חדר הכושר ובנסיבות אלו טענה זו אינה מסייעת למשיב 1. גם דו"ח העיקוב אחר המשיב 1 והעדר הסבר המניח את הדעת מהווה ראיה מסעיית כנגד המשיב 1, ודאי שראייה זו מעידה כי המשיב לא היה במקום בחדר כושר. טענת המשיב 2 כי לא הוטח בו באופן מפורט האיוונים דינה להידחות. מטרת החקירה הפלילית היא לברר את האמת המשפטית ולא כדי למלא דפים חסרי תוכן. משנשאל המשיב 2 על האיוונים ועל מקום הימצאו במקום בחר בזכות השתיקה. השוטר לא נדרש להקריא לו כל שורה בדוח האיוון ודי בחוסר ההתייחסות הכללי שלו למה שמוטח בו כדי למלא את חובת ההטחה.

18. **שלישית, טענת הריח** - בתיק יש אינדיקציה לקיומו של ריח חזק של סם מריחואנה כבר ב- 30.11.21 נרשם מזכר שבמקום יש ריח חזק של מריחואנה. שני המשיבים בחקירותיהם טענו כי לא הריחו את הריח הסם. לנוכח גודל המעבדה דבר זה מוזר. ומעבר לכך, נוכח המזכר של הקצין אבניאלי הסבר המשיבים מעיד על תמיהות קשות.

19. סוף דבר, אני סבור כי יש די ראיות לצורך השלב בו אנו מצויים ואני מוצא לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה. אציין כי המשיבים הואשמו בעבירות של ייצור, הכנה והפרה של סם מסוכן, החזקת כלים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל. החיזוק היחיד בתיק לעבירה זו הוא דו"ח האיוונים וד"ח העיקוב החד פעמי כנגד המשיב 1. בנסיבות אלו כיוון שמדובר בראיה מחזקת בודדת, אני סבור כי עדיין ניתן יהיה להרשיע את המשיבים בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אני סבור כי יש די ראיות לעבירה זו וקיימת רמת סבירות גבוהה מאד להרשעה בעבירה זו.

20. בית המשפט יציין כי עילת המעצר היא סטטוטורית ואולם בית המשפט אינו יכול להתעלם מהעובדה כי מדובר במשיבים נעדרים עבר פלילי. בית המשפט העליון במספר רב מאד של מקרים קבע כי נוכח עילת המעצר הסטטוטורית וחומרת המעשים יהיה מקום להורות על חלופת מעצר רק באופן חריג. ראו בש"פ 6789/21 סעיפים 12 ו- 13 להחלטה. נוכח ההלכה הנהוגה על פי פסיקת בית המשפט העליון, העובדה כי מדובר במשיבים נעדרים עבר פלילי בית המשפט סבור כי יש מקום להורות על קבלת תסקיר שיבחן חלופת מעצר.

21. מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה. הצדדים יודיעו לבית המשפט האם הם מבקשים לקיים את הדין ביום 10.01.22 או לחילופין לדחות את הדין לצורך קבלת תסקיר.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.